

Lähteen äärellä

Kevät 2024

Salon helluntaiseurakunnan tiedotuslehti

Sanoma rististä

Tommi Suonpää

Jos me sanoisimme rakastavamme lähimmäisiämme, mutta se ei näkyisi mitenkään teoisamme, niin uskottavuutemme kärsisi. Meidän Jumalamme sanoo rakastavansa meitä. Golgatan keskimmaisella ristillä se näkyy konkreettisenä tekona. Joh. 3:16 ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”

Jeesus astui maailman historiaan tähtäimenään kärsiä ja kuolla meidän edestämme ja nousta ylös kuolleista. Kukaan ihminen ei milloinkaan ole nähnyt tämän mission, tehtävän pohjaan saakka. Hänen kuolemansa yllä tulee aina olemaan ”ristin arvoitus”. Mitä hänen ylösnousemukseensa tulee, niin me tunnemme kyllä sen voiman, mutta se itse on ja pysyy salaisuutena vielä tässä ajassa.

Meidän kristittyjen ajatukset kääntyvät yhä uudelleen näihin tärkeisiin pääsiäisen tapahtumiin, hänen kärsimiseensä, kuolemaansa ja ylösnousemiseensa. Tässä kirjoituksessa haluan keskittyä sanomaan rististä.

Raamattu osoittaa kiistatta, että Vapahtajamme Jeesus kuoli todellisen kuoleman ihmisyytensä puolesta ristiinnaulittuna. Fil. 2:6-8 ”Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen vaan tyhjensä itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen. Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristinkuolemaan asti.” Ristillä meidän Jeesuksemme kärsi tähtemme kaikkein pahimman nöyryytyksen ja alhaisimman häpäisemisen. Meidän on hyvä muistaa, kun olemme itse kokeneet epäoikeudenmukaisuutta ja häväistystä, että meidän Jeesuksemme oli valmis maistamaan sitä mittaamattoman annoksen meidän edestämme.

Ristiinnaulitseminen ei kuitenkaan ollut missään tapauksessa alkuperäiseen suunnitelmaan tehty myö-

hempi lisäys. Jumalamme oli suunnitellut sen jo aikojen alusta omaksi kunniakseen ja ihmiskunnan hyödyksi.

Jotkut väittävät, että Kristuksen risti ei ole mahdollinen, koska ihminen niittää, mitä hän kylvää. Tämä väite unohtaa Jumalan armon ilmestymisen mahdollisuuden. Jotkut taas väittävät, että risti ei ole välttämätön, koska Jumala on liian hyvántahtoinen rangaistukseen syntisiä. Tämä väite unohtaa Jumalan vanhurskauden. Jumala on pyhä ja oikeudenmukainen. Hän ei voi katsoa läpi sormien rikkomuksiamme. Raamattu sanoo, että risti on välttämätön, koska Jumala on vanhurskas. Jonkun on kärsittävä rangaistus siitä, että häntä vastaan on rikottu. Risti on mahdollinen, koska hän on laupias ja armahtavainen. 1. Piet. 2:24 ”Kristus itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle, että me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu.”

Risti ei ollut tarpeeton ja mahdoton, vaan välttämätön Jeesuksen Kristuksen tehtävälle. Ihmiskunnan syntiongelman ratkaisemiseksi ei ollut muuta tietä. Ristillä käytiin kaikkein ratkaisevin taistelu. Siellä saavutettiin kaikkien aikojen ratkaisevin voitto. Golgatalla taivaan rakkaus kantoi ihmisen syntien kauhistuttavan taakan ja rikkoi sen voiman ikuisiksi ajoiksi.

Jos otamme ristin pois, niin maailmastamme tulee kadotuksen esikartano. Jos otamme ristin pois, ihmisen kuolee ainiaaksi vailla uskoa, rakkautta ja toivoa. Vaikka sanoma rististä ei ole kaikille tervetullut, se on juuri sitä, mitä me kipeästi tarvitsemme kaikkialla maailmassa.

Arvostetaan ja osoitetaan kiitollisuutemme Herramme ristintyötä kohtaan. Näytetään rohkeasti, kenen joukkoihin kuulumme unohtamatta rukoilla, että Jumalamme avaisi sydämet ottamaan sanoman rististä vastaan.

Siunattua pääsiäisen aikaa toivottelee pastoriinne Tommi Suonpää

Lähellä ristiä

Eero Ketola

Olin marraskuussa yhdeksän päivän matkalla Balkanilla, jossa olimme Tellervon kanssa lähetystyössä vuosina 1996 – 2006. Tällä kerralla olin Pohjois-Makedonian, Bulgarian ja Kreikan vuoristoisella rajaseudulla.

Iltaisin kultasakaalit ulvoivat majapaikkamme ympärillä. Päivisin oli suorastaan hellettä, mutta matkan viimeisenä päivänä sää muuttui tyypilliseksi Balkanin marraskuun olosuhteisiin. Tuulta, sadetta ja lunta satoi runsaasti vuorten huipuille.

Aamulla katsoin pienen hotellin pääsisäänkäynnin edustalla olevaa, kuin ”ortodoksikirkon” pienoismallia. Kreikaksi niiden nimi on ekklisaki eli ”pikkukirkko”.

Ortodokseilla on tapana rakentaa näitä ekklisakeja, pieniä rukouspaikkoja teiden varsille, asuntojen pihuille ja julkisten rakennusten lähelle. Usein ekklisaki rakennetaan myös paikallisille asukkaille merkittävän tapahtuman johdosta. Niissä palaa kynttilä ja sisällä on pieni ikoni. Niiden katolla on poikkeuksetta pieni risti.

Pysähdyin katsomaan pihalla olevaa rukouspaikkaa. Kiinnitin huomioni siihen, että ristin takana rukoilijasirkka piti lujasti kiinni rististä.

Jäin miettimään asiaa ja katsomaan sirkkaa. Se oli tautunut lujasti ristiin.

Jeesuksen työ ristillä on koko kristinuskon ydinsanoma.

Paavali kirjoittaa ensimmäisessä kirjeessään korinttolaisille:

”Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima”.

Pysytään lähellä Jeesuksen ristiä. Ristin lähellä on paras rukouspaikka. Lähellä ristiä voi valmistua Jeesuksen toiseen tulemukseen. Jeesus sanoi: ”sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee”.

Rukoilijasirkka on tarttunut kiinni pikkukirkon ristiin. Kenkrin, Kreikka.

Toimintatorstai on täynnä elämää

Tuula Suominen ja avustavat toimittajat Camila, Gabi, Veera ja Viivi

Toimintatorstai on alakouluikäisille suunnattu aktiivinen ilta, johon on helppo tulla ja tuoda mukana myös kavereita. Tänään tulin itse hyvissä ajoin paikalle, mutta en ollut ensimmäinen. Muutama kerholainen odotteli jo malttamatomana ovelta ja pian oli koko joukko koossa. Toimintatorstaissa kaikki ovat kavereita. Illan tuttu rytmi luo turvallisuutta ja rauhaa.

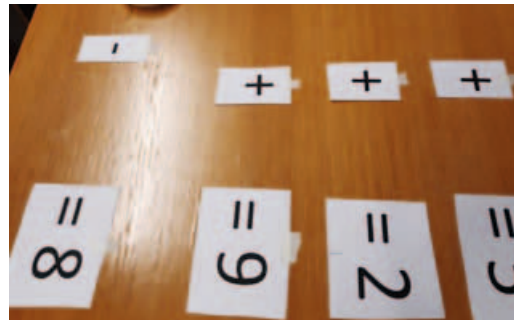
Kuva 1. Toimintatorstain alkuun kokoонуimme yhteen

Toimintatorstaissa ilta aloitellaan lyhyellä opetustuokiolla. Tänään Ester puhui Nooasta. Opetuksen jälkeen opittuja asioita kerrattiin näytellen. Puolet joukosta odotti aina jännittyneenä oven takana ja toinen puoli joukosta puolestaan kehitti lyhyen näytöksen, ja oven takaa katsomaan päästetyt sitten arvasivat, että mistä Raamatun paikasta oli kyse.

Camila kyseli kerholaisilta jotain mieleen jäänyttä Raamatun kertomusta. Illan opetus Nooasta muistui hyvin mieleen useilla vastaajilla, samoin kertomus Jaakobista ja Eesausta, Jumalan soturit ja Daavidin virsi. Kerholaiset pitävätkin tärkeänä, että illoissa opitaan lisää Jeesuksesta ja, että lapset saa osallistua itse opetukseen.

Illassa on aina jotakin toimintaa. Toisinaan mennään retkelle johonkin, ollaan käyty muun muassa keilaamassa, jumppaamassa, kaupunkisuunnistamassa ja kaivosretkellä. Usein taas illan aktiivinen toiminta

on seurakunnan tiloissa. Veera kysyikin kerholaisilta tänään, että miksi he tulevat toimintatorstaihin. Vastaukset olivat selkeitä; on kavereita, paljon kivaa tekemistä, hauskoja leikkejä ja hyvää ruokaa.

Kuva 2. Aivopähkinöitä

Illan päättää aina yhteinen ruokahetki. Hyvällä ruoalla on tärkeä merkitys kerholaisille. Iltapalan ääressä on mukava jutustella ja olla ihan rennosti sekä vaihtaa kuulumisia. Joskus mennään myös suosituille retkille syömään johonkin muualle, kuten Hesburgeriin tai McDonaldsiin.

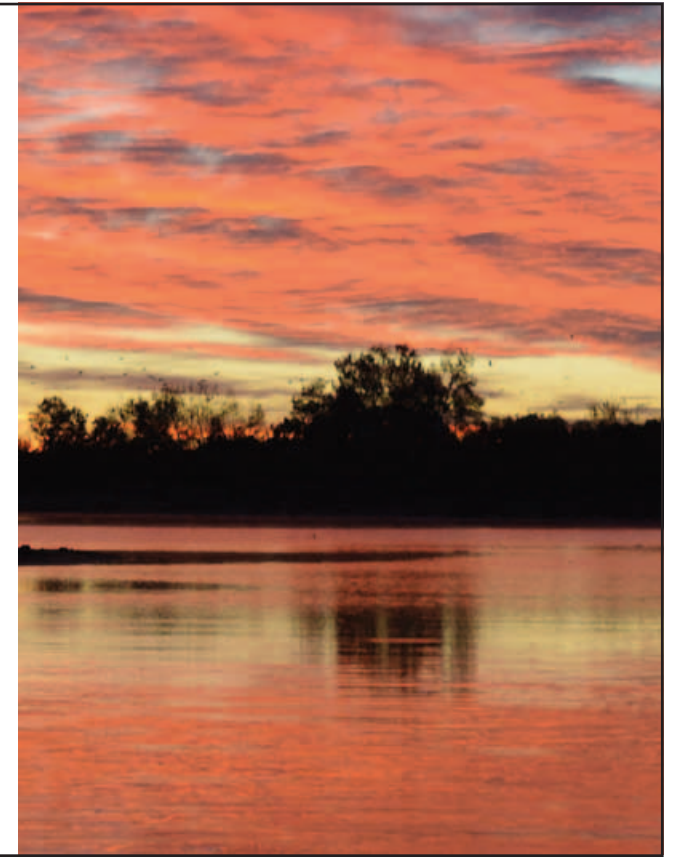
Viivi kyseli toimintatorstain suosituimpia ruokia ja siitä muodostui Menu Top 3

Toimintatorstaissa kaikilla on hauskaa. Gabi kyseli, että mikä on kivointa toimintatorstaissa. Ruoka nousi keskeisesti esille, mutta samalla myös erilaiset tehtävät, leikit ja askartelut. Se, että voi osallistua ja on kiva ilma-
piiri.

Pääsiäinen piilottaa

pimeään ja kuoleman peittoaa
ristin nostaa tapahtuman keskelle
naulitsee mustanpuhuvat paaluun
Herra huutaa tuskaa veripisaroina
kivun kyljestä valuu synnit ja sairaus
jotka runneltu viaton Vapahtajamme
kantoi keskellä pilkkahuutoja
se on täytetty kaikuu korviimme
Jeesus ojentaa valmistettua
viittaa Voittajan puolta jokaiselle
veressään virtaa Elämä yli
vastaan otettavaksi omaan oloon
lähde voimaan hyvin

SydänSanat - Annukka Suonpää

Seurakunnan tilit

Seurakunta ja lähetystyö	FI96 2071 1800 0655 81	viite Srk. 220	Lähetystyö 330	Neljän kirkko 123
Rakennustyö	FI43 2071 2000 1501 81	viite 110		
Sosiaalinen työ	FI71 1777 3000 0028 35	viite 660		
Kirjanmyynti	FI64 2071 1800 0321 10			
Nuorisosaasto	FI74 2071 1800 0763 56			
Venäjänkielinen työ	FI36 1135 3000 3193 27			

Lähteen äärellä

Kevät 2024

Päätöimittaja: Eero Ketola

Toimittajat: Tuula Suominen, Annukka ja

Tommi Suonpää

Kuvat: Eero Ketola

Ulkoasu ja paino: Painovirjamo, Salo 2023

59. vuosikerta

ISSN 2737-3002

Sukuni muisteluista, lapsuuteni perheestä sekä molemmista isovanhemmistani Perttelissä ja Salon kauppalassa 1950- luvulla.

Edit ja Einari Hieta-aro Perniön Mathildedalissa. Einari muutti Helsinkiin vuonna 1905. Saloon hän muutti elokuussa 1912. Avioliiton Edit ja Einari solmivat 25.6.1913.

Maija Tinell muistele

Kylillä ja kauppalassa. Äiti on synnyttänyt toisen tyttären ja olen yhä useammin maalla isoäitini Sohvin hoidossa. Isää näen useammin, sillä hänen päivätyönsä on Isokylän Kettulassa, korkealla mäellä, josta ketunpojat karkailevat alvariinsa ja saavat isän jalat juoksemaan yhä kovemmin. Kylän pojat olivat kovia juoksijoita ja yksi heistä oli sittemmin maankuulu kultamitalisti.

Ajelemme äidin kanssa pyörällä isälle päiväkahvia viemään. Aurinko paistaa ja äiti viilettää mäkeä alas kovaa vauhtia. Nousemme ylös sepän pajan kohdalla, jossa on paljon väkeä. Äiti juttelee emäntien kanssa. Sepän kilkutus kuuluu kauas mäelle. Emännät nauravat ja juttelevat iloisesti äitikin hetken aikaa, mutta sitten hän taas huokaa ja tulee surullisen näköiseksi. On kuin minussa heräisivät jättiläisen kokoiset tuntosarvet.

Äiti yrittää olla minulle äiti, mutta näen, että hänen on paha olla. Hän itkee aina välillä ja yrittää olla reipas. En tiedä, mikä häntä vaivaa, mutta silloin minunkin on paha olla. Tuntuu, että jotakin pahaa on tapahtumassa. Kysyn sitä äidiltä mutta hän sanoo, ettei häntä mikään vaivaa. Niin kuin en minä näkisi. Äiti itkee salassa isälle ja on kuin uhkapilvet leijuisivat ilmassa eikä kukaan pyyhi niitä sieltä pois. Sama pelko seuraa minua pitkälle elämässä. Sydänalassa koskee, on kuin kaipaisi jotakin, mitä ei voi kaivata. On kuin kaipaisin yhtäaikaan äitiä ja niitä emäntiä. Äitini oli sairastunut depression.

Pyhäkoulussa. Kauppalassa melkein kaikki lapset kävivät silloin pyhäkoulua. Meidän opettajamme oli vanha kansakoulunopettaja, elämyksellinen puhuja,

joka sai meidät uskomaan kaiken mitä hän sanoi. Hän osasi näytellä loistavasti ja sai meidät rakastamaan Raamatun kertomuksia. Hän oli pieni nainen, joka mahtui helposti näyttämään Moosesta kaisla-arkussa tai noita-akkaa metsämökissä. Kerran pikkuveljeni livahti tietämättämme pyhäkoulusta. Oli kova pakkanen ja äiti näki ikkunasta hänen juoksevan kotia kohti. ”Hyvä ihme tota poikaa”, - ”juoksee pakkasessa paljain päin.” Mutta pikkuveljeni huusi hätääntyneenä: Äiti, äiti, ei saa katsoa taakse. Muuten muuttuu suolapatsaksi! Kokouksessa opettaja istui salin vasemmalla puolella lähellä kamiinaa. Hänen kirkkohuivinsa oli pantu korvan taakse, jotta hän kuulisi paremmin ja hän huusi aina välillä pastorille: Kovempaa!

Tähtihetkiä. Salossa eräs tähtihetkiämme oli, kun presidentti ajoi kauppalan läpi. Kultarantaan ja takaisin. Siitä tiedotettiin kansalle jo hyvissä ajoin. Ja olihan se jännittävää. Ensin tuli poliisimoottoripyörä, joka ajoi hitaasti ja vilkutti valoja. Sitten tuli musta virtaviivai-

nen auto, joka kuulutteli jotakin kovaäänisestä ja heti perässä tuli presidentin auto, jonka etuoessa liplatti Suomen lippu. Väki tungeksi ja presidentti vilkutti ja kumarteli itsekseen. Aina joku tiesi presidentin hänelle vilkutelleen.

Toinen tähtimuisto Salosta oli Vuohensaaren laivaliikenne. Tätini mies omisti kolme laivaa, joilla puksutettiin hiljaa Salonjokea pitkin merelle. Viikonloppuisin laivat olivat täynnä ja viimeinen, köysillä vedettävä, Lahna nimeltään, oli ääriään myöten täynnä. Laivan laitaa tuskin näkyi. Tätini mies on kertonut useamman kerran ristineensä kätensä siksi, ettei kukaan hukkunut. Joka laivassa oli vain yksi pelastusrengas.

Juhlan aika. Joulun valmisteluissa kuluu aika kuin siivillä. Äiti on istunut viereeni kutimensa kanssa. Muu perhe nukkuu jo, mutta me tytöt kuuntelemme joululahjavaroja. Äiti on alkanut voida paremmin ja tuntuu ihanalta hänen puuhailunsa perheen joulun hyväksi. Aatto alkaa olla jo puolivälissä, kun isä ohjaa auton Sohvin luokse menemään. Kaikki on kuin pehmeää unta. Sohvin kuudessa kiiltävät silkkipaperista leikatut nauhat ja suomen liput. Omenat ovat herkulisia ja punaposkisia, niitä on säästetty kylmässä salissa joulua varten. Ja salin ovet avataan.

Juhlapöydässä isoisa ja veljensä juovat joulun kunniaksi väkeviä niin että setä syö jo sormilla ruokaa. Paluumatkalla äiti ja isä juttelevat hiljaa Sohvin karuista jouluista, mutta minä en nyt halua murehtia, mielessä ovat jo serkkujen luona jaettavat lahjapaketit, jännitys ja hauska tunnelma

Aamu onkin sitten erilainen kuin olin kuvitellut. Herään jo aikaisin ja sänkyni vieressä ovat illalla avaa-
mani uudet kaunoluistimet ja äidin tekemä uusi sininen luistelupuku, jonka helmassa oli pumpulia. Mitään tällaista en olisi osannut kuvitella eikä aikaakaan, kun olen jo viereisellä luistelukentällä. Kaikkialla on vielä hiljaista. Lumi narisee, pakkastakin on, mutta minä vain luistelen luistelemistani ja kuvittelen olevani jääprinsessa, vaikka en osaa vielä edes kovin luistella. Minulla on pitkä pipolakki, jonka äiti on kutonut ja näen, kuinka äiti katsoo ikkunasta ja on onnellinen.

Minun Jumalani. Jumala on aina ollut. Ainakin olemme uskoneet niin. Jumala on ollut turva. ”Jo joutui armas aika”, laulettiin koulussa ja se tuntui ihanalta. Lapsihan uskoo, hänelle kaikki on luonnollista, luonto, kukkaset, eläimet, koko Jumalan hyvyyt.

Uskoni on ollut ristiriitaista: mitä enemmän ihminen käy läpi rikkinaisyyttään, sitä enemmän hän voi aistia jotakin Jumalasta. Olen kuitenkin oppinut, että kipua kohti on mentävä, jollei yksin, sitten auttajan avulla. Juuri siihen meitä sanakin opettaa: totuutta salatuimpaan saakka. Tarkoittanee se sitten ihmishuoneongel-
miamme vaiko oman sydämemme haavoittuvuutta. Mieleeni on lähtemättömästi jäänyt 1500 luvulla elänyt kirkon opettaja Avilan Teresan sanat: ”Ihmisen sielu on kuin monihuoneinen linna, jonka sisimmässä huoneessa asuu Jumalan säteilevä aurinko. Useimmat ihmiset asuvat kuitenkin koko elämänsä linnan uloimmissa huoneissa eivätkä siksi näe Jumalan valoa.”

Maija Tinell, 1970-
luvun Seurakuntasanoman (nyk. Lähteen Äärellä) lehden toimittaja.

Lähteen äärellä, kevät 2024

Linnea Kopra ja Tansanian puskapappi- koulutus

Tansanian lähetystyöntekijä Linnea Kopra toimii edelleen aktiivisesti seurakunnan töissä kuten ruokakassien jaossa ja ehtoollisen viemisessä koteihin.

Vuonna 2002 Koprät palasivat takaisin Suomeen Teuvon sairastuttua. - Puskapappikoulutus jatkuu edelleen 24 vuotta sen alkamisesta. Seurakunnat ovat ottaneet taloudellisen vastuun toiminnasta. Koulutuksella on ollut suuri merkitys. Tätä ruohonjuuritason Raamatun koulutusta arvostetaan edelleen. Sillä on arvokas paikansa kokonaisuudessa. Koprien näky oli Jumalalta saatu, kertoo lähetystyöntekijä Päivi Tuokkola.

Linnea Kopra kertoo lopuksi. -Vaikka ikää on karttunut, Jumalan antama kutsu on edelleen voimassa. Minulla on halu palvella sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa. Teuvo on hoitokodissa muistisairauden takia. Meillä on ilo tyttärestämme ja hänen puolisoitaan ja kahdesta lapsenlapsestamme.

Eero Ketola

Linnea syntyi Salossa 6. helmikuuta 1944. Äiti yksinhuoltajana huolehti kaikista seitsemästä lapsesta. - Kymmenvuotiaana äitini kannusti minua kesäleirille. Siellä sain antaa elämäni kokonaan Jeesukselle.

Linnea solmi avioliiton Teuvo Kopran kanssa 1963. Linnea oli silloin 18-vuotias ja Teuvo 19-vuotias. Heillä oli ompelu- ja kutomakoneliike Turussa. 30-vuotiaana Teuvo koki kutsun Jumalan valtakunnan työhön. Seuraavana vuonna myös Linnea sai kutsun evankelistan työhön. He palvelivat yhdessä 20 vuotta eri helluntai-seurakunnissa Suomessa.

Teuvo käynnisti Tansaniassa vuonna 2000 Puskapappikoulutuksen. - Teimme yhdessä työtä. Kopioin kaiken opintomateriaalin koneella, joka syötti vain yhden arkin kerrallaan. Sitten uusi sormen painallus ja taas yksi arkki. Kun materiaali vihdoinkin oli valmis, tein niistä vihkosia oppilaita varten.

Kaukana kaupungeista olevat maalaisseurakunnat kutsuivat Koprät pitämään koulutuksia. -Lähdimme usein varsin pitkille ja rasittaville matkoille. Juomavedestä lähtien lähes ”koko huusholli” lastattiin autoon. Matkalla kaikki vaihtoehdot oli otettava huomioon. Yövyimme matkustajakodeissa. Usein huoneeseen astuessa alkoi ensimmäiseksi siivous. Kun sain kaikki ötökät, torakat ja skorpionit pois, niin oli miellyttävä nukahtaa rasittavan matkan jälkeen. Kaikesta ulkoisesta ankeudesta huolimatta, saimme ilolla tehdä kutsumustyötämme.

Rosita Lindgren on innostunut lapsi- ja perhe- työstä

Rosita Lindgren toimii romanien parissa eri puolella Suomea ja myös Itä-Euroopassa. - En unohda tietenkään kotiseutuni romaneja.

Eero Ketola

Rosita Lindgren toimii intoutuneesti koko Suomessa toimivassa Elämä ja Valo- yhdistyksessä. Saloon hän perusti vuonna 2012 Salon seudun romanit ry:n. Henkilökohtainen usko Jeesukseen antaa Rositalle voimaa ja näkökykyä elämän haasteisiin ja laajaan työnäkyyn.

Rosita Lindgren syntyi Raumalla 50 vuotta sitten, 23.4.1974. Perheeseen kuului isä, äiti, Rosita ja hänen pikkuveljensä ja pikkusisarensa. Vanhemmat eivät olleet uskossa Rositan ollessa lapsi, mutta myöhemmin he tulivat uskoon. Perhe muutti vuonna 1979 Nurmi-järvelle ja sieltä Helsinkiin. – Tulin uskoon 15-vuotiaana vuonna 1989. Näin unen, että Jeesus tulee hakemaan omansa taivaaseen. Unessa näin kaksi ovea: Ovi taivaaseen ja ovi kadotukseen. En tiennyt kumpaa ovea olin avaamassa. Heräsin peloissani ja ymmärsin, että Jeesus kutsuu minua. Tein heti uskonratkaisun. Liityin Helsingin Saalem- seurakuntaan, johon kuului entuudestaan ystäviäni.

Rosita muutti Saloon vuonna 1993. – Helluntaiseurakunta on kotiseurakuntani, jossa viihdyn. Alkuvuosina lauloimme puolisoni Ternon kanssa Hyvä sanomakuorossa. Vierailimme kouluissa ja ympäristökunnissa. Kuorossa oli Ternon ja minun lisäksi viisi muuta romanian. Tellervon ja Eeron tullessa Saloon vuonna 2006 aloitin Tellervon kanssa naistenpiirin. Osallistujia oli runsaasti. Toimin Tellervon kanssa myös pyhäkouluopettajana. Lisäksi palvelin jumalanpalvelusten jälkeen Yhteyskahviossa.

Salon seudun romanit ry. toimii yhteistyössä Salon seurakunnan kanssa. – Yhdistys toimii aktiivisesti ja tukee romaniperheitä lapsi- ja perhetyössä. Nyt olen Elämä ja Valo- yhdistyksen palkattuna samoin kuin Ternokin. Kehitän netin kautta tapahtuvaa naistentyötä. Alku on ollut hyvin lupaava ja innostava.

Elämän ja Valon toimintaan on kiinteästi kymmeniä vuosia kuulunut perhetyöviikot. Rosita Lindgren jatkaa: - Netin kautta toiminta viritettiin viime vuoden kesällä. Uutta on, että viikon aikana suuntaudutaan myös naistentyöhön. Minun tehtäväni on vastata naisten kohtaamisesta perhetyöviikoilla. Elämä ja Valo yhdistyksestä otetaan yhteyttä paikallisiin seurakuntiin. Tosinaan myös yhteydenotto yhdistykseen saapuu paikallisseurakunnasta. Tarve naisten kohtaamiselle on suuri. Otan yhteyttä paikalliseen seurakuntaan tai heidän valitsemalleen yhteyshenkilölle. Lähdemme yhdessä liikkeelle päämääränä, että naiset löytäisivät yhteyttä toisiinsa ja paikkansa seurakunnassa.

Rosita Lindgren on Elämä ja Valo- yhdistyksen hallituksen jäsen. – Elämä ja Valo on järjestö, ei seurakunta Toimimme aina paikallisen seurakunnan kautta. Rohkaisemme ja ohjaamme naisia löytämään oma paikkansa seurakunnassa.

Itä-Euroopan romanityö kuuluu myös Rositan ohjelmaan. – Latviassa olemme kolme vuotta vierailleet tiimin kanssa säännöllisesti romanikodeissa. Viemme heille evankeliumin ja humanitääristä apua. Toukuussa menemme vastaavaan, aktiiviseen työhön Kroatiaan. En unohda tietenkään Salon romaneja. Täällä asuu noin 30 romanitaloutta. Merkittävä osa heistä kuuluu seurakuntaamme. Tunnen muutkin Salossa asuvat romanit.

Rosita ja Ternon perheeseen kuuluu kaksi aikuistuvaa lasta.

Eeron haastattelussa Mika Penttilä

1. Kerro jotain itsestäsi.

Synnyin Himangalla. Tulin uskoon 16-vuotiaana vuonna 1991. Liityin Himanka-Kalajoen baptistiseurakuntaan. Opiskelun päätyttyä vuonna 1995 muutin Saloon ja aloitin työt Nokialla. Nokia lopetti toimintansa Salossa vuonna 2012. Seuraavana vuonna aloitin linja-autonkuljettajana Vainion liikenteellä. Puolisoni on Marika ja meillä on kaksi aikuista tyttöä.

2. Mitä vapaaehtoistyötä teet seurakunnassa?

Toimin rahankerääjänä ja järjestän rahankerääjille vastuuvuorot jumalanpalveluksiin. Tiimissä on kahdeksan henkilöä. Keuruun juhannuskonferenssissa olen rahankeräyksen vastuuhenkilö ja Marika on vuorovastaava. Valmistamme kotiseurakunnassa ehtoollispöydän valmiiksi. Täytämme myös valmiiksi matkasetit. Ne viedään henkilöille, jotka eivät pääse ehtoollisjumalanpalvelukseen.

3. Mikä innostaa sinua vapaaehtoistyössä?

Halu palvella Jumalaa. Saan toimia yhteisön hyväksi.

4. Lempijakeesi Raamatussa?

Jesaja 41: 10. ”Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi. Älä pälyile ympärillesi, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.”

5. Minkälaisia harrastuksia sinulla on?

Lenkkeilyä ja kestävyysjuoksua olen harrastanut vuodesta 2009. Olen ilmoittautunut seuraavaan Helsinki City Running Day 2024 -juoksuun. Marika on vuosia harrastanut geokätköilyä. Lähdän hänen kanssaan matkaan silloin tällöin.

Säännölliset tilaisuudet

Jumalanpalvelus sunnuntaisin klo 11. Kuukauden ensimmäinen sunnuntai ehtoollinen ja asiakokous. Kuukauden 3. sunnuntai lähetyspäivä.

Yhteyskahvio kuukauden 1. ja 3. sunnuntai jumalanpalveluksen jälkeen.

Rukous, tiistaisin klo 18.30 rukousilta, perjantaisin ja sunnuntaisin klo 10. Rukousviikko kuukauden viimeinen sunnuntai jatkuen lauantaihin klo 18.30 saakka. Joka päivä klo 10 ja klo 18.30.

Ruokakassien jako ja hartaus joka toinen torstaisin klo 15; 21.3., 11.4., 25.4., 16.5., 30.5.

Nykypäivän ompeluseura maanantaisin klo 18

Missiokahvia torstaisin klo 15. – 18. Helsingintie 14. Seurakuntamme vastuupäivät; 18.4. ja 23.5.

Monikulttuurisuus. Sunnuntaisin klo 15 Venäjänkielinen tilaisuus muuten paitsi ei kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina. Kuukauden viimeinen sunnuntai klo 14 International Fellowship. Kuukauden ensimmäinen sunnuntai klo 13 Farsinkielinen tilaisuus

Lapset ja nuoret

Pyhäkoulu kuukauden 1. ja 3. sunnuntai.

Toimintatorstait klo 18; 21.3. 11.4. ja 23.5.

Jippii-kuoro Tähti. Harjoitukset joka toinen sunnuntai klo 17.30.

Lasten tapahtuma perjantaina 26.4. klo 18.

Yhteiset varkki-illat perjantaisin klo 18 vapaaseurakunnan kanssa, Perniöntie 13.

Nuortenillat perjantaisin klo 19.

Seniorit Päiväpiiri

joka toinen keskiviikko klo 14.

Tulossa

Su. 14.4. Klo 11. Jumalanpalvelus. Onni Haapala Jr. ”Uskoa ajassa tilaisuus”.

Lisätietoa tilaisuuksista toimintakalenterista. Kalenteri myös seurakunnan nettisivulla. Puhelimella: Pastori Tommi Suonpää 040 5423035. Nuorisotyöntekijä Simone Pesonen 040 750 5982. Työntekijöiltä infoa myös pienryhmien toiminnasta.

Katso kaikki tilaisuudet osoitteesta
salonhelluntaisrk.fi

Merkkipäiviä

- 2.2. Aila Karjalainen 80 vuotta
- 6.2. Linnea Kopra 80 vuotta
- 27.2. Seija Lindgren 80 vuotta
- 28.2. Marja-Leena Luomanmäki 70 vuotta
- 5.3. Hedving Mentunen 97 vuotta
- 7.3. Terttu Halonen 70 vuotta
- 19.3. Ritva Rusanen 80 vuotta
- 23.3. Unto Lahti 80 vuotta
- 23.4. Rosita Lindgren 50 vuotta
- 12.5. Tuula Tynjälä 70 vuotta

Syntyneitä

Saara ja Jere Ilvoselle tyttövauva
Sofia Mirjam Felicia 17.11.2023

Emilia ja Otto Hiltuselle poikavauva
Iisak Anselmi 30.12.2023

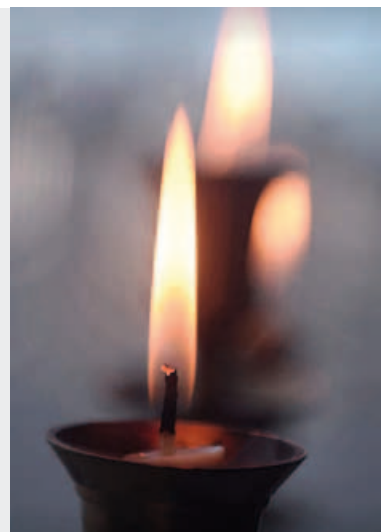
Kastejuhla

Seurakunnassa vietettiin kastejuhlaa sunnuntaina 25.2. Juhani Laine kastettiin ja hän liittyi seurakuntaan. Kastajana oli pastori Tommi Suonpää. Kastejuhlia järjestetään aina tarvittaessa. Kasteelle voi ilmoittautua seurakunnan työntekijöille.

Kuva: Juhani Huotari

Ajasta ikuisuuteen

Aulis Mentunen 10.12.2023

Tiedote seurakuntalaisille

Mikäli et pääse osallistumaan seurakuntamme ehtoollisjumalanpalvelukseen, niin ota rohkeasti yhteyttä diakoniatyön vetäjään Hemmi Zitroniin. Puhelin: 040 5165706.

Pyydettyessä ehtoollinen tuodaan kotiisi tai toivomaasi osoitteeseen.

Salon helluntaiherätys ry.

Hallituksen jäsenet valittiin yhdistyksen virallisessa kokouksessa sunnuntaina 17.3.2024

Onni-Matti Halkola puheenjohtaja

Hans Tinell varapuheenjohtaja

Hallituksen jäsenet:

Jouko Hallikainen

Tuula Suominen

Janne Tammisto

Hallituksen varajäsenet:

Ari Heikkinen

Tuomo Kosonen

Kortit ja adressit myyntitelineestä

Tilauksesta myös kaikki kristilliset kirjat

Wake up -Löydä elämäsi puuttuva palanen!
13.4.2024

NUORTENTAPAHTUMA

14:00 Ovet avautuu
15:00 Wake up -avaus
18:00 Ohjelma jatkuu

TERVETULOA!

Luvassa:

- Keskustelupaneeli
- Nuorten bändi
- Teemaan mukaisia puheita
- Naposteltavaa ja hengailua yhdessä

Vieraina: Mikke Tiainen ja Miika Sinervo

Lisäinfo ja tarkempi aikataulu:
Instagram; @spotlight_salo

Vapaa pääsy!

Tapahtumapaikka: Salon Helluntaiseurakunta, Mököistenkatu 18

TURUN TOIMISTOKONE OY

Apilakatu 10,
20740 Turku

JOUKO HALLIKAINEN
Huoltoteknikko

0400 527321

jouko.hallikainen@turuntoimistokone.inet.fi

Oli asiiasi kukka tai kimppu niin meiltä saat molempia. Tervetuloa!

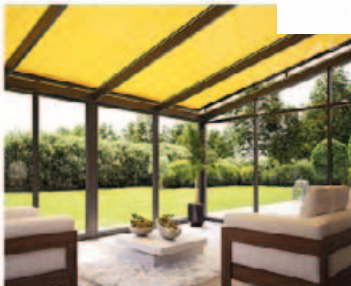
AURINKOSUOJAUS JA LASITUSJÄRJESTELMÄT!

**Kaihdinliike
SANDBERG**

www.kaihdinliikesandberg.fi

SOITA 0503441193

MYynti - MITTAUS - SUUNNITTELU - ASENNUS - HUOLTO